

NAPREJ

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Še ni tiho?!

Gospod Emil Štefanovič, ki smo se ga zadnjič ljubeznivo spomnili, ni bil samo kot diplomat mož izrednih sposobnosti, ampak se tudi kot žurnalista in pisatelja dobro razvija. V zadnjih »Delavskih Novicah« je napisal lepo študijo o »Lopovih in usranetih«, kjer na koncu zatrjuje, da bo obesil svojo žurnalistično kariero na klin, kar bo velika škoda. V isti številki je napravil tudi interpelacijo na našega žurnalističnega poglavarja g. Smodeja, ki bo »Napreju«, kakor je upati, že pokazal. In ko vrši Štefanovič ta velika dela — ali naj izgine kakor meteor v temni noči?

Mi pravimo: do tega ne sme priti. Zato bomo še enkrat povedali, kdo je ta Emil Štefanovič, vi bratci si pa to dobro zapomnite!

V svojem spisu »Lopovi in usraneti« (»Delavske Novice« št. 3) je ta Štefanovič svoje življenje sam popisal. V njem potrjuje, da teče po njegovih žilah v resnici prava diplomatska kri in da je bil ob prevratu glava naše diplomacije na Dunaju. Kot diplomat bi bil lahko Štefanovič ob prevratu pošteno kradel, vse bolj kot so drugi — on pa sploh ni kradel, ker je pošten. (Opomba uredništva: Tega že spočetka nismo tajili. Samo to smo prikrito mislili, da je imel g. Davidovič, ki ga je s poslaništva odslovil, enkrat v življenju vendarle prav in da tudi slepa kura zrno najde. Zdaj pa tudi to krivico lojalno popravljamo. Davidovič ni imel prav! Odkar smo imeli priliko brati spis »Lopovi in usraneti«, smo do dna duše prepričani, da ima Štefanovič v sebi precej diplomatske žile. Kamor bi ga poslali, povsod bi nam napravil takoj vojno. In takih diplomatov naša država rabi, ker imamo močno armado!) Ko je Štefanovič postal politik, je odkril iz človekoljublja Jožo Peska. (Tako daleč ga je zapeljalo torej v resnici človekoljubje, ne samopašnost, kakor smo zadnjič pomotoma poročali! Ured.). Nato je postal Štefanovič to, kar je. Kaj je, si iz strahu pred g. Smodejem ne upamo povedati. Le iz zgodovine in iz Štefanovičevih spisov se da to približno sklepati.

Zato, dragi bratci in vi delavci, ki ste zašli ponevedoma v Štefanovičevu družbo, vzemite v roke knjižico:

Moji zapiski z Dunaja. Spisal Emil Štefanovič, advokatski kandidat. V Ljubljani 1921.

Tam boste brali:

Par dni kasneje je bilo od zagrebškega Narodnega veča Dunajsko narodno veče potrjeno, kot konzularni agent pa je bil imenovan dr. DeFranceschi in kot vojaški zastopnik glasom br. 64 Pedsj 1918. sem bil imenovan jaz (str. 7.).

Štefanovič se polasti 17. novembra diktature.

Že na strani 7. je dobil Štefanovič utis, da ne gre toliko za stvar kot za to, kdo bo pravi poslanik ali pa vsaj poslaniški svetnik nove države. Zato je zahteval, da se Narodno veče razpusti in da se izroči vsa oblast civilnemu in vojaškemu zastopniku (str. 7.).

Da bi preprečil vsako širjenje boljševiških idej, je odredil Štefanovič, kakor se hvali na strani 10., naj se moštvo vsak dan poučuje po duhovnih in za to določenih častnikih o narodnih potrebah, o potrebi sloge, reda in dela.

»Opasne elemente smo odstranili v posebno barako.« (Str. 10.)

Na strani 11. je natisnjena prisega in vojaško povelje, ki ga je izdal diktator Štefanovič na dunajske jugoslovanske vojne ujetnike. To povelje je pesniško sestavljeno in tudi republikansko in boljševiško ni.

Sploh je znal Štefanovič na Dunaju boljševizem imenitno kurirati. Na strani 18. pravi: »Z izborna hrano je prenehal tudi boljševizem, ki se je oprijemal praznih želodcev našega dijaštva.« Žal, da ni šlo vse po Štefanovičevem receptu. Drugi boljševizma niso znali tako kurirati in »med dunajskim dijaštvom, ki je bilo posledaj izročeno zopet gladi, je pa začel klti boljševizem. Akademiki, ki so bili v dobi dobre menze navdušenj nacionalisti, so prehajali v boljševike.« (Akademiki, ali ste že brali nesramnejši napad na vašo čast? Op. ured.). »In ravno na Dunaju, kakor sem dobro informiran, se je udaril temeljni kamen jugoslovanski komunistični organizaciji.« (Str. 22.).

Veliki proces proti rudarjem v Tuzli.

Tuzla, 17. jan. 1922.

Na koncu obdolžuje obtožnica 5 »narodnih gardistov«: Rista Mihajloviča, Peša Savinoviča, Boška Vucelja, Slavka Maksimoviča in Dragomira Stankoviča, ker so po živinsko pretepali prijete rudarje, tako da je eden izmed njih radi batin umrl, drugega pa je ubil žandar, kakor hitro so dospeli v selo Husine. Za karakteristiko nesrečnih verskih razmer v Bosni, navajamo, da je vseh 350 obtoženih rudarjev katoliške vere, izvenemli par muslimanov, vsi obtoženi »gardisti« pa so pravoslavne vere.

Kakor trde očividci in tudi sama obtožnica, so bili nesrečni dogodki v Husinah izzvani na ta način, da so hoteli žandari po naredbi okrožnega načelnika Grudića nasilno prijeti tri rudarje (Slovenec) in jih izgnati iz Tuzle v njihove pristojne kraje. To pa je bilo čisto na-

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6-1.

Stane mesečno 7 din., celoletno 84 din.

Oglasi: prostor 1 × 55 mm 50 p.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštnine proste.

Diktator Štefanovič zapriseže dr. Evgena Lampeta.

V tistih časih so bili pristaši SLS tudi republikanci. Štefanovič pa hud monarhist. V lastnoročno podpisanim članku pobija Štefanovič v »Slovencu« klerikalne prevratne elemente. Na Dunaju pa je zaprisegel civiliste, vojake, fajmoštre in samega dr. Lampeta, ki je vzdignil pred Štefanovičem tri prste in dejal:

»Zaklinjam se nehom in zemljom itd., da ču očuvati neslomljivo vero kralju svih Jugoslovena. Petru Karadžordževiću in njegovom sinu Aleksandru. Tako mi Bog pomagao. Amin. Čitao i razumao.«

Dovolj teh žalostnih zgodb.

Sedaj pa prosimo, premislite in odgovorite! Ali je čudno, da nas je zmešalo in da smo smatrali najprej »Delavske Novice« za »kapitalistični listič«, ki hoče s frazami preslepiti delavstvo? Pomene pa smo opazili okrog njih tudi dosti poštenih bivših komunističnih delavcev. Nam, ki poznamo Štefanovičevo zgodovino, se je zdelo to naravnost nemogoče. Ali je mogoče, da bi dala Žorga ali Makuc temu človeku še enkrat roko, če bi vedela, kdo je? Ali je mogoče, da bi trpela, da stoji ta firma na četu lista, ki hoče zbrati okrog sebe tudi marsikako krepko, v boju osivele in takih skokov nevajeno silo, ki lahko gleda na trdo, pošteno in nesebično delo med proletariatom? Mislimo, da to ni mogoče.

Oprostite nam trde besede: A kakor škorpionji morajo biti trde, zakaj v tem je ozdravljenje delavskega pokreta, da postanejo med nami nemogoči ljudje, ki jih je vrgla užaljena samoljubnost med delavske vrste!

Atila, imenovan tudi šiba božja za zavržene diplomate.

vadno nasilje od okrožnega načelnika Grudića, ki je pred navedenimi dogodki izjavil deputaciji rudarjev, da lahko svobodno stavkajo, samo da ne bodo nasilno postopali proti onim rudarjem, ki hočejo delati. Rudarji so se ravnali po izjavi okrožnega načelnika in tako so oni rudarji, ki so stanovali v državnih poslopih že 24. decembra zapustili ta poslopja in odšli v bližnja sela. Tam so se popolnoma mirno zadržali, dokler niso prišli žandari, da izvedejo nasilje. Če ne bi izdal okrožni načelnik Grudić tisto nesramno povelje, sploh ne bi prišlo do nesrečnih dogodkov v Husinah, pri katerih so izgubili svoje življenje trije ljudje, mnogi rudarji pa bodo še dolgo čutili posledice batinania od »narodnih gardistov«, če ne bodo že v bližnjem času morali prerano umreti.

Ko so prvi dan obravnave prebrali obtožnico, so pričeli z zaslišavanjem prvega obtoženca Karla Železnika. Ta je resen delavec, približno 42 let star, pravi tip nemškega delavca in čeprav Slovenec, že od mladega član socialistične stranke, v poslednjem času pripadnik komunizma, oče sedmih siromašnih otrok, od katerih je najstarejša hčerka zblaznela radi govoric, da bodo njenega očeta obesili. Tako Železnik kakor Bračun, ki je tudi Slovenec, odločno zanikata vse ono, kar jima očita obtožnica. Tudi Jože Kerošević, ki je priznal v preiskovalnem zaporu, da je ubil žandarja, sedaj zanikava vsako krivdo. Vsi podčrtavajo, da so v zaporih drugače govorili, in sicer eni iz strahu, drugi pa, ker so upali, da jih bodo potem čimprej izpustili. Tako na primer so rudarji in seljaki v zaporih obdolževali Železnika in Bračuna kot krivca rudarskih izgrediv, pri obravnavi pa so izpovedali, da so to delali na pritisk od zgoraj, ker so jim dopovedovali, da morajo rešiti na ta način sebe. Tudi odločno zanikavajo, da so imeli zaloge dinamita in da bi se pripravljali, podreti brzojavne drogove, da se ne bi »buržoazija sporazumevala«, kakor je rekel po obtožnici Bračun. Zanikajo tudi, da jim je pisal komunistični tajnik iz Tuzle pismo, v katerem jim sporoča, naj se ne boje vojakov, ker so na njihovi strani. Za vse izgrede

obtožujejo obdolženi rudarji okrožnega načelnika Grudića in pa žandarje, ki so pričeli streljati na žene in otroke ter jih batinati, kakor hitro so prišli v Husino.

Dosedaj je bilo zaslišanih samo pet obdolžencev in en sodnijski izvedenec, pa se ta zanimiva obravnava nadaljuje in bo še dolgo trajala. Mi ji bomo pazljivo sledili in poročali o njej našim bralcem, končno pa se bomo povrnili k dogodkom, ki so vzrok velikega procesa, za katerega vlada velikansko zanimanje po vsej Bosni in Hercegovini.

Pričakujejo, da nekaterih obdolžencev sploh ne bodo obsodili, čeprav zahteva državni pravdnik za vse kazni od enega do pet let, a za Jura Keroševića smrt na vešalih. Če pa bodo nekateri rudarji obsojeni, bo njihova kazen precej mila, ker so že več kot leto dni v zaporih.

Kako bo s Keroševićem, še čisto nič ne vedo. Sicer pa bi morali vse obdolžence osvoboditi, ker jih sodijo po kazenskem pravilniku kraljevine Srbije točka 104., po kateri ne smejo nobenega obsoditi, če postopajo oblasti nezakonito, kar so delali ravno v našem slučaju. Upoštevati pa je treba med drugim tudi razpoloženje pri rudarjih in seljakih, ki ga je izzvala žandarmerija in policija s svojim nečuvstvenim postopanjem.

Sreten Isakšić.

Velikanske poneverbe pri naših poštinih ravnateljstvih.

Lansko leto je razburil vso jugoslovansko javnost škandal, ki so ga zagrešili nekateri poštni uradniki pri ljubljanski glavni pošti. Ti ljudje so namreč več mesecev odpirali ameriška pisma in jemali iz njih težko prislužene dolarje, ki jih je pošiljalo svojim sorodnikom v domovino naše delavstvo v Ameriki. Oropalni so na ta način veliko število naših ljudi in ta tatvina bi še dolgo cvetela, če ji ne bi prišel na sled neki poštni uradnik, ki je celo zadevo naznanil pristojnim oblastim. Aretacija takozvanih »dolarskih princev« je dvignila mnogo prahu po vseh časopisih, čeprav so obietavali njihovi sorodniki uredništva in prosili, naj ne poročajo o »princih«, ker so iz uglednih rodbin! Ovadba dotičnega poštnega uradnika pa je bila večjega pomena, kot so prvotno pričakovali. Kajti odkrili so ogromne poneverbe ne samo pri zagrebški glavni pošti, temveč tudi pri sarajevski, kjer so pred par dnevi odstavili od plače in službe ravnatelja pošte in brzojavca Dekanića. Državo je oškodoval samo po dosedanjih ugotovitvah za nič manj kot 7 milijonov kron! Ampak to še ni vse, zakaj pri Dekaniću so našli originalno pismo, ki zelo kompromitira nekoga sedanjega ministra, katerega ime uradni krogi še zakrivajo. Seveda se ne bomo prav nič čudili, če bomo v kratkem slišali, da so zadevo odstopili »pre-

iskovalni komisiji«, o kateri pa ne bo nekega dne nobenega duha in sluha, to pa samo zato, ker smrdi slučaj do neba in so udeležene odkritega zločina visoke »lične osebnosti«. Tudi pri nas okušamo sladkosti vseh mogočih skrivnosti in tako na primer dobro vemo, da so na vztrajnem delu gotovi ljudje, da bi časopisje in z njim javnost popolnoma pozabila na ogromno tatvino pri ljubljanski glavni pošti. Dosegli so že, da ne pridejo »dolarski principi« pred poroto, temveč pred senat, sedaj pa skušajo zabrisati tudi dan obravnave. Ljubljansko poštino ravnateljstvo je ostalo v kljub znači aferi brezbrizno kakor je vedno bilo. »Naprej« je na primer pred dnevi poročal o zopetnem oropanju denarnih pisem, okoli 500 po številu in pričakovali smo vsak dan, da poštino ravnateljstvo obvesti o tem novem škandalu, ki ga je preiskoval ministrski tajnik Popovič, naše časopisje, predvsem pa »Naprej«, ki se je prvi zavzel za oropano naše revno ljudstvo. Zahtevalo še enkrat in poslednjikrat pojasnila, sicer bomo temeljito zaropotali in to brez ozira na desno in levo, ker imamo pred očmi samo koristi našega bednega delavstva, ki je zaman pošiljalo domov težko prislužene dolarje na račun svojega zdravja, ki ga zapravlja v ameriških rovih in tovarnah

banke. Mi sicer tega ne vemo, ker ne zasledujemo — kot človeka, ki nimamo z njim nobenih opravkov — kako pljuje in se usekuje. To spada vseprej v področje takele vaške klepetulje, kakor je »Novi Čas«. Pač pa, če ste zelo radovedni in se ne upate povprašati naravnost v Beljak, vam razodenemo svojo misel: Morda zato, ker se je zdel dotični banki veliko bolj pošten in delaven in ne lopov kakor novočasarski ideal g. Šusteršič. Če hočete, krščanski katoliki, spraviti g. Šusteršiča tudi v upravni svet, boste že morali odvzeti mesto kakemu drugemu koritarju pri svojih bančnih podjetjih.

Da smo duhoviti nam priznava današnje »Jutro«. To smo sami vedeli, prec, ko smo začeli premišljevat o svojem naslovu »O, mein lieber Augustin etc.« in je bilo »Jutro« po par le žgačkajočih noticah že »hin«. Kaj bi se šele zgodilo, če bi našega Atilo nahujskali nanjga!

Popravek: K včerajšnji notici »Delavski riziko« naznanjamo, da je imenovan sodr. Ernest Šumer in ne Šinner.

Danes, v nedeljo se vrši shod v ljubljanskem »Unionu« za pravno povzdigo naroda. Pridite vsi!

Celje.

Iz seje občinskega sveta dne 16. januarja 1922. Župan prebere vest o zaroki kralja Aleksandra. Zapisnik zadnje seje se vzame na znanje. Predsednik finančnega odseka dr. Božič predlaga v imenu odseka, da se proda stara gimnazija okoliški občini za ustanovitev ljudske šole, kar naj bo cenjeno po prisreženem cenilcu. Sprejeto. Prodaja se zemljišče na Kralja Petra cesti med Vošnjakovo in mestno hišo po ceni 100 K za m², toda pod pogojem, da se napravi najmanj 6 stanovanj Zadrufni zvezi. Koren predlaga dodatno k temu pogoje, da se začne že to sezono zidati. Sprejeto. Centralna kurjava je bila v mestnih šolah že enkrat popravljena. Monter pravi, da ne bo nobeno popravilo več držalo in je zato treba cevi, ki so luknjaste, nadomestiti, kar bo stalo približno 100.000 K. Sprejeto. V Samostanski ulici se naj napravi še ena električna svetiljka, ki bo razsvetljevala tudi sosedno ulico. Odobre se podpore raznim dobrodelnim društvom ter podpore, nabavni prispevki itd. nekaterim osebam. Podpore za sokolski izlet v Šoštanj se odkloni. Debate so se udeležili: Rebek, Prokoršek, s. Koren, s. Leskošek, dr. Kalan, dr. Božič, Žabkar. Podžupan Žapkar predlaga, naj mestna občina ponudi erariju v nakup Aleksandrovo vojašnico in augmentacijsko skladišče za 6.451.244,75 K. Sprejeto. Med debato je vprašal s. Koren g. župana, ali so že vsa prodana zemljišča plačana in če so, kako se je naložil kapital, ker še da danes v tem oziru nimamo nobenega poročila. Gospod župan odgovori, da je dosedaj plačal samo g. dr. Kalan zemljišče, ki mu je bilo prodano. Vse drugo še ni poravnano. Z izkupičkom se bodo v prvi vrsti plačali dolgovi, ker to zahteva vlada. — Grobarju na mestnem pokopališču se zviša plača od 300 na 500 K poleg naturalij. V domovinsko zvezo oziroma zagotovljen je bil sprejem vanjo: po pridobljenem državljanstvu Ivanu Bršaku, Mariji Krofilč, Ivanu Strebecu, Jožefu Tratniku, Jožefi Planinc, Heleni Žuraj. Od učitelja Pregelja se bo sodnijsko iztirjal dolg za seženj drv (401 K) z obresti vred. Zaradi najemnine Kumerjevega posestva, ki ga ima v najemu g. dr. Golič, se bo postopalo po § 85. občinskega reda, ravnotako

Politične vesti.

+ Prijateljske zveze, ki se prično pri kanonih. V Belgrad sta prispela dva višja rumunska soldata, da podrobneje izdelata vojaško pogodbo med nami in Rumunijo. Škoda velike svetovne vojne!

VNEBOVPIJOČA KAPITALISTIČNA NESRAMNOST.

LDU. Kodanj, 20. jan. Društvo danskih delodajalcev je v pismu na združene strokovne organizacije na Danskem iz-

reklo izpore delavcev, katerih pogodba poteče dne 1. februarja. Izpore zadeva kakih 80.000 delavcev. V poštev prihajajo med drugim gradbena stroka, železarska in lesna industrija, predilnice, opkarne in ladjedelnice.

Dnevne vesti.

Da ne bo »Novi Čas« tako abotno vpraševal. Rad bi od nas zvedel, čemu je bil g. Tone Kristan, bivši minister, izvoljen v upravni svet neke zagrebške

zaradi najemnine lovskega društva »Einkheit«, ki ima pogodbo od 7. novembra 1918, torej od tedaj, ko je bil magistrat že faktično prevzet od Narodnega sveta, do leta 1944, z letno najemnino 300 K za lov in posestvo, čeravno bi stara pogodba veljala do leta 1925. Obč. sv. g. Sedlar poroča o mestnem kopalšču in predlaga, naj se naredi načrt za zgradbo kopaljšča, ki bo pripravno kot zimsko in letno kopaljšče. Županstvo naj stopi z gospo Paulus v stiko zaradi odkupa zemljišča na savinjskem obrežju, ki bi bilo najbolj primerno za zgradbo novega kopaljšča. Obč. sv. Janič poroča o obrtno-tržnem odseku ter o naredbi, ki ukinja občinska sodišča, in se izreče proti maksimiranju cen. Hoče, da se pripusti nadzorovanje cen samemu tržnemu komisariju. S. Koren nastopi proti predlogu tega odseka, ki je bil ovržen. Sprejme se sličen predlog, kot ga je sprejel ljubljanski občinski svet glede izvoza mesa. — Na koncu predlaga s. Koren dva nujna predloga, katera sta bila po debati, ki sta se je udeležila dr. Božič in Žabkar, sprejeta: 1. Županstvo občine mesta Celje naj stopi v stik z vsemi zastopniki avtonomnih mestnih občin Slovenije in naj na ta način omogoči skupno gospodarsko konferenco glede reševanja stanovanjskih in aprovizacijskih vprašani. 2. Finančni odsek se naj nemudoma pobavi z nujnim vprašanjem in financiranjem zgradbe stanovanjskih hiš. Po posvetovanju se naj bavi izključno z zgraditvijo stanovanjskih hiš.

Sijajna zmaga pri glasovanju za 8-urni delavnik v tovarni H. Westen v Celju! Dne 14. januarja 1922. je delavstvo odločevalo z tajnim glasovanjem o šurniku, ker je g. fabrikant želel uvesti **časni 9urni delavnik**. Izid volitev je sledeči: pri 730 zaposlenih delavcih in mojstrih je bilo oddanih: za 9urnik 17 glasov, za šurnik 709 glasov, ostali so se glasovanja zadržali. Celjski proletariat je odločno pokazal, da ne mara dr. Žerjavovega načrta za podaljšanje dela.

Pekovski mojster Kürbisch, je svojemu pomočniku odpovedal službo, ker je oženjen in trezen ter priden za delo. Gospodje bi pač najraje imeli pijance in kvartopirce. O zadevi bomo še podrobno poročali.

Tukajšnji stanovanjski urad sklicuje na 24. januarja ob 20. v mestno posvetovalnico anketo, na kateri se bodo posvetovali, na kakšen način bi se dala rešiti stanovanjska beda. Povabljeni so imenoma vsi celjski kapitalisti, tudi Nemci. Bomo videli!

Iz stranke.

Celjsko okrožno tajništvo sklicuje za nedeljo, 5. februarja 1922 ob 9. **okrožno**

konferenco v Celje, mala dvorana hotela »Union« s sledečim dnevnim redom: I. Poročilo okrožnega odbora. II. Ustanovitve in namen krajevnih volilnih odborov. III. Strankin tisk. IV. Volitev delegata v izvrševalni odbor. V. Razno. Pravico do udeležbe imajo vse organizacije, katere odgovarjajo strankinemu statutu. Zaradi velike važnosti te konference opozarjamo vse krajevne organizacije, da sigurno odpošljejo svoje delegate. — F. Koren, okrožni predsednik.

Iz strok. gibanja.

Trboveljski škandal pred Narodno skupščino. Na seji te skupščine 20. t. m. je dajal minister za šume in rudo odgovor na interpelacije naših poslancev glede te afere. Vnela se je burna debata, o kateri danes radi pomanjkanja prostora, žal, ne moremo poročati. Storili bomo to v pondeljek s potrebnimi komentariji. Na koncu je bilo sklenjeno, da bo vlada čuvala nad izvršitvijo 8. točke mezdne pogodbe, da se povišajo draginjske doklade sorazmerno s cenami življenskih potrebščin.

Pekovski pomočniki pozor! Opozarjamo pekovske pomočnike, naj ne iščejo dela v Ljubljani tako dolgo, dokler ni rešeno mezдно gibanje. Upamo v delavsko solidarnost!

Pozor, čevljiarski pomočniki! Čevljiarski pomočniki v Ljubljani in okolici se nahajajo v mezdnem gibanju. Čevljiarski pomočniki naj ne iščejo dela v Ljubljani, dokler ni mezдно gibanje končano!

Vestnik Svobode.

Dramatični odsek »Svoboda« Vič-Glince gostuje v nedeljo, dne 22. t. m. v Sokolskem domu na Viču z igro Lovoodska sirota, igrokaz v 4. dejanjih. Začetek ob pol 8. zvečer. Med odmori sodeluje tamburaški zbor »Svoboda«. Predprodaja vstopnic pri g. Uran na Glincah, g. Jelčnik v Rožni dolini in v društveni sobi »Svobode« v soboto od 7.—9. zvečer in v nedeljo od 9.—12. in od 2.—4. popoldne.

Kulturni vestnik.

Zikovci nastopijo 23. t. m. v ljubljanski Filharmoniji z naslednjim sporedom: B. Smetana: Kvartet »Iz mojega življenja«; L. van Beethoven: Kvartet op. 18 št. 2; A. Dvořak: Klavirski kvintet. — Pri zadnjem delu sodeluje poleg članov Zikovega kvarteta (R. Zika 1. violina, I. K. Sancin 2. violina, L. Černy viola in L. Zika čelo) tudi naš priznani pianist in skladatelj kons. prof. Janko Ravnik. — Vstopnice od 10—2 Din. se dobe v pred-

prodaji v pisarni »Glasbene Matice« v Ljubljani.

V imenu Njegovega Veličanstva kraja!

Obtoženec Maks Zagar, rojen 9. septembra 1896 v Šoštanju, pristojen v Šmartno ob Paki, kat. vere, sanski, urednik »Napreja«, nekaznovan, je kriv, da je radi svoje nepazljivosti izšel v štev. 208 lista »Naprej« z dne 15. septembra 1921 članek pod zaglavjem »Nova doba«, ki tvori hudodelstvo in je s tem zakrivil prestopok po členu III. zakona z dne 15. oktobra 1878 št. 142 d. z. in se obsodi raditega po št. 5 navedenega članka in z uporabo § 266 in 261 k. z. na 800 K globe, eventuelno na 4 dni zavora, po § 389. k. pr. v plačilo stroškov kazenskega postopanja in po § 39. tisk. zak., da objavi sodbo v 14 dneh po pravomočnosti v navedenem listu na istem kraju in z istimi črkami, kakor je izšel žaljivi članek.

Razlogi.

Obtoženec se zagovarja, da navedenega članka pred objavo ni bral in ker tvori ta članek objektivno hudodelstvo, je krivdorek opravičen. Kazen je odmeriti po št. 5 navedenega članka. Olajšilno je priznanje in neoporečnost, obtežilno ni nič. Glede na te prevladujoče olajšilne okolnosti in glede na stan obtoženca se je kazni z uporabo § 266 in 261 k. z. okrajšala in oziroma zapor v denarno kazni spremeniti, radi česar je tista krivdi primerna in zakonita. Druge določbe sodbe so v navedenih mestih zakona opravičene.

Okrajno sodišče v Ljubljani,
odd. III., dne 14. decembra 1921.

Potrato, l. r.

Rudarji iz Zabukovce: Vaš dopis smo prejeli, žal, prepozno, da bi ga mogli še danes priobčiti. Zgodilo se bo to v pondeljek. Predvsem ni bilo več časa, da bi ga že danes objavili, raditega, ker je pisan s kopirnim svinčnikom in moramo tak dopis ves prepisati, zakar pa zjutraj ni več časa. Pišite prihodnjič s črnim! Pozdrav!

Izdajatelj: Zvonimir Bernot (v imenu pokr. odb. SSJ).

Odgovorni urednik: France Svetek.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Izjava.

Podpisani Feigel Pavel, pekovski mojster v Celju, preklicujem dolžitve, ki sem jih dne 10. decembra 1921 izgovoril o g. Korenu Franjo ter se mu zahvaljujem za odstop sodnijskega zasledovanja.

Celje, dne 19. januarja 1922.

Feigel Pavel.

Razpis službenih mest.

Prilavljalni odbor za ustanovitev »Trgovske banke, d. d. v Ljubljani« razpisuje službena mesta, in sicer:

mesto ravnatelja, prokurista, internista, arbitražerja ter še druga uradniška mesta,

kot korespondentov, knjigovodij itd. ter mesto 1 sluge in tekača. — Ponudbe je vposlati z navedbo dosedanega službenega mesta in zahtevka glede plače do 10. svečana 1922 na naslov: Prilavljalni odbor za ustanovitev Trgovske banke d. d. v Ljubljani, poštni predal št. 27.

Priporočamo tvrdko

JOSIP PETELINC

Ljubljana

Sv. Petra nasip št. 7.

Najboljši šivalni stroji

za rodbinsko in obrtno rabo, vse potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje. Srajce, kravate, žlice, vilice, nože i. t. d.

Galanterijsko blago na drobno in debelo.

Naročajte

„NAPREJ“

Vabilo na subskripcijo delnic.

Trgovci, industrijalci in obrtniki ljubljanskega in mariborskega okrožja so sklenili ustanoviti lasten denarni zavod, kateri naj ostane v rokah izključno trgovskega, industrijskega in obrtniškega stanu in kateri naj v prvi vrsti varuje interese trgovcev, industrijalcev in obrtnikov, ter se naj v najkrajšem času razširi na teritorij cele Jugoslavije.

Minister za trgovino in industrijo je z odlokom z dne 28. novembra 1920, št. VI. 3388, dovolil ustanovitev delniške družbe z imenom

Trgovska banka d. d. v Ljubljani

in so bila tozadevna pravila od deželne vlade za Slovenijo s sklepom z dne 11. januarja 1922, št. 80/22 potrjena.

Po § 5 potrjenih pravil znaša delniška glavnica 10.000.000 K in je razdeljena na 25.000 v gotovini polno vplačanih delnic po 400 K. Delnice se glase na prinosca. Delniška glavnica se bode s sklepom občnega zbora zvišala na 30.000.000 K z izdajo nadaljnjih delnic.

Glasom pravil zamoremo izdati najprej osnovno glavnico po 10.000.000 K, katero oddajamo v javno subskripcijo, i. s.

25.000 delnic po 400 K nominale.

Ceno za podpisane delnice je pri subskripciji plačati v gotovini.

Delnice se stavlja na subskripcijo po sledečih pogojih:

1. Delnice se prepusti po kurzu 400 K več 80 K za emisijske stroške.
2. Delnice participirajo na čistem dobičku poslovnega leta 1922.
3. Delnice se bodo izdale v komadih po 1, 5 in 25 delnic.
4. Repartitijo delnic izvrši pripravljalni odbor.

Rok za podpisovanje delnic se prične dne 20. januarja 1922 in neha dne 4. februarja 1922.

Prijave sprejemajo: V Ljubljani: Kmetijska posojilnica ljubljanske okolice ter Slovenska trgovska delniška družba, v Mariboru pa Kredito društvo mestne hranilnice, Orožnova ulica 2.

Vsak podpisovalec dobi od vplačilnega mesta potrdilo o številu subskribiranih delnic in o vplačanem znesku. Subskribentom se hode o dodelitvi delnic poročalo. Ako bi se posameznim subskribentom ne moglo dodeliti polno število podpisanih delnic, se vplačani zneski pridržijo in se hode dodelitev manjkajočih delnic izvršila pri novi subskripciji, katera se razpiše takoj po občnem zboru. Po dodelitvi delnic se izroče subskribentom proti vrnitvi potrdil o podpisanih delnicah začasna potrdila o številu vplačanih in dodeljenih delnic. Delnice se izroče pozneje proti vrnitvi začasnih potrdil. Po § 16 pravil daje na opčnem zboru vsakih 25 delnic po en glas.

V Ljubljani, dne 20. januarja 1922.

Dolenc Franc, lesni industrijalec, Škofja Loka. Arneje Ana, lesna trgovka, Jesenice. Golob Franc, tovarnar, Ljubljana-Vič. Gerkmann & Lenasi, veletrgovina, Ljubljana. Gaspari & Faninger, veletrgovina, Maribor. Gajšek Martin, trgovec, Maribor. Hartman Peter, trgovec, Ljubljana. Hedžet & Koritnik, veletrgovina, Ljubljana. Hochnegger & drugovi, lesna industrija, Maribor. Hudo-vernik & Co., lesna industrija, Radovljica. Javornik Josip, lesni industrijalec, Žalna. Ilc Ivan, lesni trgovec, Ribnica. Jug & drug, lesna trgovina, Maribor. Dr. Irgolič Fran, industrijalec, Maribor. Dr. Kobal Alojzij, Ljubljana. Kostevc Ivan, veletržec, Ljubljana. Korenčan Ivan, veletržec, Ljubljana. Koradžija Ivan, trgovec, Maribor. Kravos Ivan, sedlarski mojster, Maribor. Križnič Alojz, lesni industrijalec, Maribor. Lilleg Alojz, veletrgovec, Ljubljana. R. Lukman, veletržec, Ljubljana. Majer Fran, trgovec, Maribor. Meden Viktor, veletržec, Ljubljana. Medica Fran, veletržec, Ljubljana. Mencinger Tomaž, veletržec, Ljubljana. Novak Fran, brivski mojster, Maribor. Oset Miloš, trgovec, Maribor. Pinter & Lenard, veletrgovina, Maribor. Pivljaković Nicifor, carinsko in špedicijsko podjetje, Maribor. Pogačnik Anton, lesna industrija, Podnart. Pogačnik Franc, veletržec, Ljubljana. Dr. Rekar Ernest, lesni industrijalec, Jesenice. Ing. Rudež, grajščak in lesni industrijalec, Ribnica. Rus Ivan, lesni industrijalec, Loški Potok. Sava, lesna industrijska družba, Ljubljana. Skaberne A. & E., veletržec, Ljubljana. Sombüchler Franc, gozdarski mojster, Tržič. Šepec M. & E., veletržec, Maribor. Schmidt Oton, ravnatelj blag. oddelka Kmetijske družbe, Ljubljana. Schneideritsch Alojz, trgovec, Maribor. Stancer Hinko, veletržec, Ljubljana. Stepic Peter, veletržec, Ljubljana. Popović Janko, veletržec, Ljubljana. Tavčar Jože, veletržec in industrijalec, Maribor. Toman & Reich, veletrgovina, Maribor. Valjak Gjuro, trgovec in restavrater, Maribor. Weixl Vilko, veletržec, Maribor. Velka Gora, lesna industrijska družba, Ribnica. Verovšek Jurij, veletržec, Ljubljana. Worsche Karl, veletržec, Maribor.

Konsumno društvo rudarjev v Hrastniku

išče zanesljivega

trgovskega pomočnika

izkušenega v manufakturi in špeceriji. Biti mora vojaščine prost. Plača po dogovoru. Nastop takoj.

NAZNANILO.

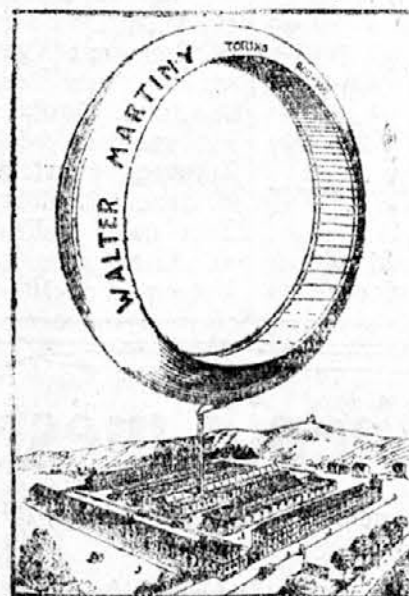
Cenjenemu občinstvu uljudno naznanjava, da sva bila potom mestnega stanovanjskega urada prisiljena izprazniti svoje dosedanje trgovske lokale na Gospo-svetski cesti št. 10 v **lasno hišo na Dunajski cesti št. 11** poleg **Figovca** preje **Agnola**, ne da bi imela čas isto potrebno prevrediti.

Priporočava se za nadaljno naklonjenost ter bilje-živa z odličnim spoštovanjem

Zalta & Žilič

trgovina železnine

Dunajska cesta št. 11. Ljubljana Dunajska cesta št. 11.

M. Kuštrin,

Tehnični, elektro-tehnični in gumijevi predmeti vseh vrst na drobno in debelo.

Glavno zastopstvo polnih gumijevih obročev za to-vorne automobile tovarne Walter Martiny, Torino.

Hydraulična stiskalnica za montiranje gumijevih obro-čev v centrali, Ljubljana, Rimska cesta 2. Prevozno podjetje za prevoz blaga celih vagonov na vse kraje, za kar je na razpolago 10 tovornih avtomobilov.

CENTRALA: Ljubljana, Rimska cesta 2.
Telefon št. 588.

Podružnice:

Ljubljana,	Maribor,	Beograd,
Dunajska cesta 20,	Jurčičeva ulica 9,	Knez Mihajlova
tel. št. 470.	tel. št. 133.	ulica 3.